

Tekstfragment ; Hoofdstuk 1 van 'Onderuniversum'

Hoofdstuk 1

10 augustus 2665

Commandant Julian O'Mallaghan stapte van zijn zweefscooter. Hij keek in de avondschemer over de rand van de Amsterdamse bovenstraat naar beneden, in de stofsleuf. De gebruikelijke mix van zand, warmte en gettostank kwam hem uit de voormalige stadsgracht tegemoet, samen met de erbarmelijke gettoverlichting. De zon had de hele dag ongenadig gebrand en de resthitte die uit de stofsleuf en de gebouwen om hem heen straalde, was niet te harden. Het moest nog minstens vijfendertig graden zijn. Julians aandacht werd van de stofsleuf weggetrokken doordat commandant Kim Katera zijn naam riep.

Zijn vriendin zat op haar zweefscooter te wachten en wees naar de hemel boven de huizen in het zuiden. Een nachtzwarte muur rees op uit de woestijn achter Amsterdam en verduisterde de zonsondergang.

'Zandstorm,' riep ze, om boven de aanzwellende wind uit te komen.

'Helmen op!' riep Julian terug.

Hij sprong lenig op zijn zweefscooter en dook enkele seconden na Kim de Prinsengrachtstofsleuf in. Zandstormen waren geen onverwacht fenomeen in augustus en ze waren erop voorzien, ook al hadden ze hier eigenlijk al weg moeten zijn. Als majoor Gruytsma hem zag, zou hij wellicht weer op zijn donder krijgen. Het kon Julian geen barst schelen wat de kerel dacht of vond. Als voormalig gettobewoner was hij een overlever, onder alle omstandigheden.

Zelfs de allerslechtste.